

אלמוגי: לרשימה דרושים אישים בלתי מפלגתיים, נחוץ כסף, נחוץ עתון. דורש להחליט
על רשימה לא מאוחר מ-1 ביולי. גם שמעון דורש זאת. סבור שהלל כהן, הלל דן, חדי
קולק ושמעון ישיגו כסף, יש להכניס ברגמן, עמוס די שליט, אהרון קציר, וינשל,
שלום לוי, עופר מאגר, קמיל מלוד, דר. מלץ (מנהל בית החולים בעפולה), אבנר שקי
(מהאוניברסיטה), ד"ר לב, יגאל חלמי ועוד.

בארבע אחה"צ בבית המלון פגישת חברי המרכז של המיעוט.

בידיעות אחרונות של 17.6.65 יש הדו"ח המלא והמדויק ביותר משיחות בכנס

המיעוט. קול ישראל סילף הדברים, וכמובן "דבר".

17.6.65, יום ה' יז' סיוון

בשתיים עשרה באו אצלי שרגא ושמעון. ביעקר דיבר שרגא. הוא הלך לאשכול ודרש
ממנו ועדת חקירה. מקודם דברו (הוא ושמעון) עם שיטריח וזה כאילו הסכים לכך. הלך
אז שרגא לאשכול ודרש ועדת חקירה והרכב הממשלה והמועמדים לכנסת מאנשי המיעוט.
אשכול ענה: על הרכב הממשלה אפשר לדבר, על השאר לא. הלך אז לצדק וישב אהו עד חצות.
דעה צדוק היא שאם כוונת ב.ג. היא רק תיקון עוות הדין הוא, צדוק, מוכן ללכת לאשכול
ולהציע לו זאת. אבל אם ב.ג. שולל את אשכול - לא יספל בכך. לדעת שמעון אין אשכול
מוכן לעשות דבר. אמרהי לשניהם מה שאני מוכן לעשות על דעתי אני: אלחם להיקון
עוות הדין, ולפני הבחירות אנסה אפרסם דעהי ונימוקי מדוע אני רואה אסון בהעמדת
אשכול בראש הרשימה. זאת אעשה על דעתי אני. אם המיעוט ירצה להופיע ברשימה בעלת
ערך - אחן יד לכך, כי בזאת אני רואה דרך להצלת המפלגה אסססססס מהסתאבות.
אחריהם בא אצלי יהודה ארז שכבר מזמן לא ראיתיו. שאלתיו על פעולת "ערכנות".

הוא עובד עם אביזוהר. מוציאים אנטולוגיה סוציאליסטית (חלק שני, עד זמננו אנו).
בדרך כלל יש הפסד. המפלגה ממציאה הכסף. מספרי היו רווחים יזקוף לזכות סכום כסף.
אמרתי לו שאני מתכונן להוציא שני ספרים: שיחות תנכיות - ואוסף מאמרים מדיניים
מאחרי 1959 עד הזמן האחרון. הוא יקבלם ברצון.

- לפנות ערב בא אצלי גד יעקבי. הבוקר התכנס מטה המיעוט. משה הציע שבשני
שבועות אלה יעשו כל ההכנות, כאילו תאורגן רשימה נפרדת. היה רוצה שאיש כדוב יוסף
יצטרף לרשימה. אמרתי שאם תהיה החלטה על רשימה אדבר על כך עם יוסף.

18.6.65, יום ו' יח' סיוון

טלפנה לי יעל מירושלים שרק הבוקר קיבלה המכתב ששלחתי לה מירושלים ביום

13.6.65. היא חוקרת בדואר סיבת האיחור.

- בשתיים עשרה בא גדעון לב-ארי, ב"כ יומן הסרט "אולפני הסרטה, יומן כרמל-
הרצליה" (שבוע אחד הם מופיעים בסינימה, שבוע אחד - "יומן גבע") ושאל כיצד אני
רואה המצב במפא"י ואסיה פילוג. אמרתי לו (וזה יראה בסינימה בשבוע הבא):
"אני ראיתי כל הזמן בסוהר המוסר של מוסדות המדינה תנאי לבטחוננו ולמעמדנו
ביהדות העולמית ובזירה הבינלאומי. הפגם החמור הראשון בסוהר זה הוטל ע"י עוות
הדין של ועדת השבעה בשנת 1960. ועדה זו לקחה על עצמה לשפוט בריב בין שני אנשים,
אם כי שר המשפטים דאז, פנחס רוזן, הבטיח לי בעל פה ובכתב, שהוועדה תעסוק רק
בעניני פרוצדורה ולא בגוף הריב. נאלצתי אז להתפטר מהממשלה מפני חובת אחריות
משותפת, כי לא יכלתי להיות שותף לעוות דין. חשבתי אז שחברי עשו מה שעשו מתוך
שקול דעת מוטעה. גם עכשיו אני יודע שאחדים מהוועדה, כגון פנחס רוזן ומשה שפירא
הוטעו על ידי שר האוצר דאז, כפי שהתברר לי בשנה שעברה.